

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. In bono animose vince. Ex Veteri, & Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS VII. DIFFICULTATES Et impedimenta.

§. I.

*In bono animosè vince.**Ex Veteri, & Novo.*

Abraham non desistit à sacrificio, ob aves descendentes, & impediētes; sed ad vesperam usque abigit, & in sancto opere perseverat, donec sol occumbat. Gen. 15. 11.

Conatur Laban, Gen. 31. 23. impedire iter Jacob revertentis in patriam: ille verò non acquiescit; sed persequitur fortiter, feliciterque pertingit.

Hebræi ex Babylone reversi conantur reedificare templum Domini; populus terræ conatur impedire: at illi non desistunt; imò unâ manu faciunt opus, alterâ gladium tenent, 2. Esdræ 4. 17.

Quoniam in te eripiar à tentatione, & in Deo meo transgrediar murum. Pl. 17. 30. S. Greg. l. 26. mor. c. 10.

Murus est, omne, quod itineri nostro obicitur; nè ad eum, qui diligitur, transeat. Sed murum transgredimur, cum præ amore supernæ patriæ, quæ in hoc Mundo fuerint obiecta, calcantur. Rom. 12. 12. *Spegredientes, in tribulatione patientes.* Pinna in Eccl. Ethol. 184.

Esto firmus in via Domini. Eccl. 5. 12. Philo l. quod omnis probus sit liber: invictus animus, rationis rectæ placitis confirmatus, cedit nemini. Colebat Plutarchus constantiam Fabricii, qui, respuens Pyrrhi regis munera, cum subito à tergo ejus elephas barrens, à Pyrrho terricandi causâ immisissus apparet: me, inquit, nec aurum heri, nec bellua hodie, fecit attonitum. Quocirca gloriæ audit: facilius est, solem à suo cursu, quam Fabricium à suo proposito, deducere. Cornelius hic.

Ascenderunt supra rectum. Luc. 5. 19. Portiores hi impedimentum sibi oblatum, nè ad Christum accederent, mirabiliter, perfosso recto, superârunt. Sic impedimenta virtutum vincenda. Barradius hic t. 2. lib. 5. cap. 20. Impedimento erat domus, & hominum turba; sed, ut ait S. Bonav. in Luc. 5. Veram fidem impedimenta non retrahunt, sed accendunt. Id. ib.

Ipsè verò multò magis clamabat, fili David miserere mei. Luc. 18. 39. Tantò ejus affectio in seipso accendebatur, & fortior, calidiorque fiebat, atque in valentiorē vocem erupit; quantò majorem contradictionem, & resistentiam, sentiebat. Dion. Carth. hic.

Volumus venire ad vos; sed impeditis nos Sathanas. 1. Thess. 2. 19. Dæmon fervidè officia charitatis exercendæ impediēbat; sed fervidior Paulus à generoso conatu non desiste-

bat. S. Chryl. hom. 1. ad pop. Antioch. quoties igitur frustrati fuerimus, toties spiritualia aggrediamur; neque dicamus, quare Deus impedimenta permittit? propter hoc enim permittit; ut tu promptitudinem tuam multò magis demonstres, & multum amorem. Amantis enim maxime est, nunquam ab his, quæ amato conplacent, abstinere. Mollis, & ignavus, ex primo statim impetu concidet; vehementer autem, & excitatus, etsi millies interpelletur, tantò magis divinis rebus instabit, quantum in se est, omnia implens. Ramirez in ep. Chr. Apoc. 2.

Legi apud quendam sapientem: non est vir fortis, cui non crescit animus in ipsa rerum difficultate. S. Bern. ep. 256.

§. II.

Difficultates Deus complanat.

Filios Israel impedire conatur Pharo; rubrum ante se mare habens: Dominus tollit impedimenta, ut progredi possent. Ex. 14. 9. 10. &c.

Surge, & transi Jordanem, tu & omnis populus tecum. Jos. 1. 2. Licet fluvius profundus esset; nec pontem aut cymbam, haberent ad illum trajiciendum; sed Deus, eis favens, aquas divisit, & iter patefecit. Ex quo apparet, Deum, cum difficultas imperat, difficultates amovere. Diez. D. 14. Pent. Conc. 1.

In manibus portabunt te, nè forte offendas ad lapidem. Pl. 90. 12. Lapides in via, sunt omnia impedimenta, quæ occurrunt in hac vita, sive temporalia, sive spiritualia, scandala, tentationes, persecutiones, & his similia. Bellarminus hic.

Quæ est ista, quæ ascendis de deserto &c. Cant. 8. 5. id est, licet ascensus asper, & arduus, sit; sine labore, imò plena delictis, ascendit. Et mox dant rationem: quia *innixa super dilectum suum.* Nam si ita non ascenderet, valde fatigaretur. Ubi S. Bern. frustra sponsa nititur, si non innitatur; si autem innitatur, omnia possibilia sunt innitenti super eum, qui omnia potest. Diez D. 14. Pent. Conc. 1.

Animalia ibant, & reverebantur, in similitudinem fulguris coruscantis. Ezech. 1. 14. O virtus ignis divini, qui terrena animalia convertit in splendida, frigida in ardentia, tarda in celerrima; alas igneas præbet ad obediendum, & discurrendum per orbem; pennas ignitas ad ascendendum; omnia impedimenta, ut fulgur, vincit; omnes difficultates superat. De Ponte in Cant. 1. Exhort. 8. §. 4.

Quis tu mons magnæ coram Zorobabel? in planum &c. Zach. 4. 7. S. Cypr. l. 2. epist. Postquam cœlitus spiritu haustò in novum me hominem secunda nativitas reparavit; mirum in modum protinus confirmare se dubia patere clausa, lucere tenebrosa; facultatem dare, quod prius